

[Jens Thomsen.]

den vil derfor blive større i Stedet for at blive indskrænket. Hvis Ungdomsforanstaltningerne kan give Ungdommen mere tilfredsstillende Arbejdsbetingelser, end Landbruget kan, fristes Ungdommen til at opgive Arbejdsviljen og Selvopholdelsesdriften, og Forslaget vil da virke til ubodelig Skade i Stedet for til Gavn.

Den højtærede Socialminister udtalte under første Behandling, at det var Bygdommen, Forslaget tog Sigte paa, men det er i høj Grad uforvarligt at se bort fra Arbejdsløshedens demoraliserende Virkning ogsaa paa Landet. Der trives Arbejdsløsheden og Mangelen paa Arbejdskraft Dør om Dør, og det er ansvarsløst at se bort fra disse alvorlige Forhold. Naar man paapeger disse alvorlige Problemer her i Tinget, er der som Regel nogle Socialdemokrater, der farer op og siger, at det er urigtigt, eller at man skal angive de Personer, der omgaaar Loven. Jeg ønsker ikke at agere Angiver eller Ordenspoliti over for enkelte Personer, men jeg vil dog ikke undlade at gøre Ministeren opmærksom paa, at der ogsaa ude paa Landet findes saadanne Forhold, som virker demoraliserende og nedbrydende. Det er et alvorligt Spørgsmaal, der kan lyves eller ties ihjel, men det er en ansvarsløs Handling at gøre dette. Den moralske Ødelæggelse, der foregaaer paa Landet paa Grund af Arbejdsløshed, er lige saa skadelig for Samfundets Fremtid som den, der foregaaer i Byerne, og det er uansvarlig Handling, naar det foreliggende Forslag kun skal tage Hensyn til Bygdommen, saaledes som den højtærede Socialminister gav Udtryk for ved første Behandling.

For at vise Rigtigheden af min Fremstilling vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere et Brev fra en Sogne- raadsformand, der har Kendskab til de virkelige Forhold. Han skriver saadan:

„Efter Anmodning oplyses det her ved, at i Anledning af den her i Kommunen stadig voksende Arbejdsløshed, og ligeledes stigende Tilgang til Arbejdsløshedsforsikring ogsaa af ugifte, som i Karensaaret søger det sociale Udvalg om Understøttelse i Arbejdsløshedsperioder, hvilket medførte, at man krævede Bevis for, at vedkommende var arbejdssøgende, idet det drejede sig om unge Mænd, der hidtil havde tjent ved Landbruget, og man fik derved ved nærmere Under- søgelse oplyst, at Arbejdsanvisningskontoret kun fik Meddelelse fra Afdelingen her om Antallet af Medlemmer, der gik

til Kontrol, men ikke Navn paa en eneste, og ikke Oplysning om, at der var ugifte Landarbejdere iblandt, saa der i længere Tid samtidig har været flere Gaardmænd, der forgæves har søgt Medhjælpere, fordi Ledighed ved det meningsløse System er blevet skjult, og Anvisningskontoret ikke har kunnet oplyse om, at der var saadanne ledige.“

Forslaget tilsigter jo at gøre Tilværelsen sundere og behageligere for den arbejdsløse Ungdom, og det vil jeg ikke sige noget imod, men Selvopholdelsesdriften, der er en Livsbetingelse for et levedygtigt Samfund, svækkes i Stedet for at styrkes. Det eneste, der kan bidrage til en Styrkelse, er dette, at Deltagerne i Ungdomsforanstaltningerne kan opnaa mere tilfredsstillende Arbejdsvilkaar ved at søge over i produktivt Arbejde. Hvad nytter det at skabe en behagelig Tilværelse for en arbejdsløs Ungdom, naar de arbejdsvillige skal sendes til Venezuela og lignende Steder? Samfundets Fremtid kan ikke sikres ved at give de arbejdsløse gode Levevilkaar. Dets Eksistens skal sikres af dem, der udfører det produktive Arbejde, men Arbejdsviljen til at udføre det nødvendige Arbejde kan ikke opretholdes, naar der bydes daarligere Eksistensmuligheder gennem Arbejde end gennem Arbejdsløsheden.

Det er derfor nødvendigt, at Foranstaltningerne imod Arbejdsløsheden lægges fuldstændigt om. Regeringens Foranstaltninger imod Arbejdsløsheden gennem Nødhjælpsarbejder og Industribeskyttelse har jo grundigt vist deres forfejlede Virkning, idet Arbejdsløsheden derigennem blot er blevet forøget i Stedet for formindsket, og Regeringen bør tage Konsekvensen af disse Kendsgerninger og følge den Vej, som vi gennem vort Genrejsningsforslag har anvist til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, nemlig ved at give Landbruget lige Arbejdsvilkaar med de andre Erhverv. Hvis Statsministeren vilde indfri sit Løfte om at tilvejebringe saadanne Priser for de almindelige Landbrugsvarer, at der gennem Arbejdet i Bedrifterne kunde opnaas samme Løn for Arbejdet, som der betales for tilsvarende Arbejde i andre Erhverv, saa vilde der blive Efterspørgsel efter dette Arbejde, som der er efter andet vellønnet Arbejde, og saa vilde den store Arbejdsløshed gaa ned.

De foreliggende Ændringsforslag giver en mindre Løn end det oprindelige Forslag. Men hvorfor tager man ikke Skridtet fuldt ud, saa Forslaget kom til at virke efter sin Hensigt? Det er dog urimeligt at oprette